

ДНЕВНИКЪ

(Стенографически)

ХСIV заседание, на 1 Септември 1884 година.

Отворено въ 2¹/₂ часа слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на г-нѣ прѣдсѣдателя Кесякова, въ отсъствие на г. г. Величкова, Хаканова и Калчева безъ отпущъ.

Прочита се:

Телеграмма № 630, отъ Негово Императорско Величество Руский Императоръ Александръ III. Н. И. В. благодари на Пост. Комитетъ за приветствията които му направи, по случай на празника на 30 Августъ.

Прѣдсѣд. Г-да, тая телеграмма отъ Негово Имп. Величество е въ отговоръ на нашата. Обръщамъ съ радостъ, вниманието на г-да членове за благоволенieto на Негово Императорско Величество да прати телеграмма подписана саморъчно, — нѣщо което Пост. Комитетъ има честь пръвъ път да се удостои.

Телеграмма № 631 отъ Тъпчелешова, изъ Варна, който отъ страна на Н. В. Българский Князь, благодари на Пост. Комитетъ за приветствията, които му направилъ по случай празника на 30 Августъ.

Прѣдсѣд. Завчера се чете съобщението № . . . , съ което г. Главний Управителъ извѣстява на Постоянный Комитетъ за приказа, съ който растурия Областното Събрание. Г-нъ Юруковъ подигна въпросътъ: дали Постоянный Комитетъ, слѣдъ тоя приказъ може да засѣдава или не. Сжщо и г-нъ Странски бѣше направилъ едно възажение. Но длъжность питама Пост. Комитетъ ще ли се занимае върху тия въпроси?

Юруковъ: Завчера подигнахъ въпросътъ може ли Пост. Комитетъ да съществува, слѣдъ распушчанието на Обл. Събрание, или не? Въпросътъ се отложи за днесъ да размислимъ въ какво положение се намираме. Азъ понеже първи подигнахъ въпросътъ искахъ думата да кажа своето мнение.

Споредъ мене, г-да П. Комитетъ трѣбва да продължава своигъ засѣдания. Това казвама на слѣдующитѣ основания: Членовеѣ на Пост. Комитетъ иматъ два мандата: първий мандатъ тѣ иматъ отъ своитѣ избиратели за депутатско, така както сички други членове на Обл. Събрание. Вторий мандатъ имъ е предаденъ отъ Обл. Събрание да съставятъ Пост. Комитетъ до нова сессия. Сега Глав. Управителъ съ приказа си снима депутатския мандатъ отъ сички членове на Обл. Събрание, та първий мандатъ и на членовеѣ на Пост. Комитетъ пада. А съ втория мандатъ

тѣ са облечени още, поне до дѣто не излѣзе особенъ приказъ за растуриание на Постоянный Комитетъ. Защото съ развалянието на Обл. Събрание не може да се каже аналогически, че се развали и Пост. Комитетъ. Той има мандатъ отъ Обл. Събрание, тоя мандатъ не му е отнетъ и Пост. Комитетъ продължава да съществува. Орган. Уставъ предвижда въ 89 членъ растуриането на камарата. Тамъ не е казано, че съ растуриането на камарата трѣбва да прѣстане да съществува и П. Комитетъ. Нужно е Пост. Комитетъ да продължава засѣданията си и по тоя особенно случай, че като Обл. Събрание нема, може да стане особенно положение, за тава непременно нужно е мнѣнието на Пост. Комитетъ; че той, споредъ неговата длѣжностъ, непременно трѣбва да преглежда бюджетътъ, за да даде рапортъ на Обл. Събрание за своята дѣятелностъ, безъ да се взема въ внимание дали това Обл. Събрание е същето, което го е избрало, или друго.

И така като се земе предъ видъ обстоятелството, че нѣма декретъ за развалянието на Пост. Комитетъ, като още е въпросъ кой може да рѣши за неговото разваляние, като за неговото разваляние не се говори въ Орг. Уставъ — за сичко това азъ съмъ на мнѣние, че приказътъ съ които се растуря Обл. Събрание унищожава само депутатскій мандатъ на членоветъ, а не и мандатътъ имъ отъ Обл. Събрание, той трѣбва да слѣдва засѣданията си до дѣто се яви нѣкой да каже, че дѣствително Пост. Комитетъ не трѣбва да съществува и да каже причинитѣ по силата на които има право да направи това.

Дръ Калатиновъ: Азъ искамъ да потвърдя заключението на г. Юркова, първо на основание на сжщитѣ мотиви, които той искаа, и на основание на ония, които азъ ще излага. Орг. Уставъ относително отнеманието мандатътъ на депутатитѣ, предвижда три начина: 1) когато мандатътъ на депутатитѣ пада вслѣдствие истичание срокътъ, предвиденъ отъ закона; 2) когато депутатътъ умре; и 3, по причина распушание на камарата. Въ Орг. Уставъ като е предвидено какъ се отнема мандатътъ на депутатитѣ не е казано нищо за отнемание мандатътъ на П. Комитетъ. Ако законодѣтельтъ е мислилъ, че съ растуриането на Обл. Събрание трѣбва да падне и Пост. Ком., естествено той трѣбаше да спомене за това въ Орг. Уставъ; толко повече, че растуриането на Пост. Комитетъ е единъ важенъ актъ, а за сѣки важенъ актъ, когато законодательтъ иска да законополага, изрично говори. Въ Органически Уставъ не само не е казано това никждѣ, но даже не се и подразумѣва. За подкрѣпление на горѣказаното, т. е. че съ растуриането на камарата не може да се счита, че се растуря и Пост. Комитетъ, можатъ да ни послужатъ и нѣкои членове отъ Орг. Уставъ. Пост. Комитетъ има, тъй да се каже, двойна дѣятелностъ: 1) като законодателно тѣло, т. е. като тѣло, което участвува въ изриботвание на правилници и пр. 2) като административенъ съвѣтъ на Глав. Управителъ. 10 членъ на устава изрично казва, че Пост. Комитетъ е като административенъ съвѣтъ на Гл. Управителъ. И като таквъ, който е получилъ мандатътъ си отъ Обл. Събрание, той не може да бѣде унищоженъ отъ Главния Управителъ. Комитетътъ не бива да се счита като растуренъ и по тая още причина, че неговото избирание е единъ актъ на Събранието, който е билъ извършенъ тогава, когато то е било въ редовната си сесия. И приказътъ на Главния Управителъ за растуриание на Камарата въ дадения случай не може да има обратна

сила, т. е. да унищожи ония дѣйствия на Обл. Събрание, които то е извършило предъ издаването на този приказъ.

Освѣнъ това г-да, има работи които правителството ще може да върши само, безъ да земе за тѣхъ съгласното мнѣние на Пост. Комитетъ. Така на примѣръ въ случай на нужда да се тури въ обсадно положение цѣлата областъ или частъ отъ нея, законътъ изрично предписва, че това трѣбва да стане съ съгласието на Постоянний Комитетъ. Съ помощта на Пост. Комитетъ се истеглюватъ така сѣщо кредити непредвидени въ обыкновеннитѣ разноси, както това се изисква отъ Ор. Уставъ въ случай на нѣкоя неотлагателна нужда, за удовлетворение на което би трѣбали пари които да се истеглятъ отъ фонда на непредвиденитѣ резноси, какво би направило правителството ако нѣмаше П. Комитетъ, който да даде съгласието си за това. Въ Орг. Уставъ така сѣщо е казано, че двѣ недѣли преди отварянието на Обл. Събрание областний бюджетъ трѣбва да се прати на Постоянний Комитетъ за да го разгледа и да приготви заключенията си по него, които ще представи на камарата. Това е толкова важно постановление, щото ако се не изпълни става закононарушение. Щомъ прочее, слѣдъ сѣчкото горѣизложено, предположимъ, че съ растурианието на Обл. Събрание ще трѣба да падне и Пост. Комитетъ, тогава за насъ не остава друго освенъ да допуснемъ, че правит. въ случай на растуриание на Камарата има право да отстѣпва отъ основния нашъ законъ, т. е. да прави закононарушения. Такъво право обаче съставителитѣ на Орг. Уставъ не са дали на Главний Управ., защото нийде не са споменува нищо за това.

Но нека погледнемъ и отъ друга страна на въпроса. Ако предположимъ, че П. Ком. трѣба да се растури, тогава своитѣ заключения трѣбва да опжтимъ по нататѣкъ. Именно трѣба да допустнемъ, че се растуратъ и сички сѣдилища административни, защото и тамъ има членове депутати, избрани отъ Обл. Събрание. Може ли обаче да се помисли, че законодателятъ като дава право на Глав. Управителъ да растури Обл. Събр. е ималъ предъ видъ да му дозволи да унищожи и тия толкова нуждни учреждения? Не. Защото това никѣдъ въ закона не го е казалъ и защото то води къмъ неуредици въ страната. Нека направимъ и единъ паралелъ между главнитѣ свѣти и Обл. Събрание: първитѣ по отношение къмъ окрѣга иматъ сѣщото значение, както второто къмъ цѣлата областъ. Главнитѣ свѣти иматъ окр. комисии; както Обл. Събрание има П. Комитетъ. Законътъ предвижда растурианието на Глав. свѣти, но нищо не предвижда за растурианието на комисията. Ако предположимъ, че съ растурианието на Обл. Събрание се растури и П. Ком., то несъмнено трѣбва да предположимъ, че когато единъ Главенъ свѣтъ се растури, трѣбва да падне и неговата Окр. Комисия. Но може ли да стане това послѣдното? Разбира се, че не, 1) защото изпълнението на много областни закони е свързано съ постоянното сѣществуване на Окрѣж. Комисия. Ако тя се распусти, трѣбва да престане и изпълнението на тия закони. 2) за това, че може да поведе къмъ грамадни парични загуби за окрѣга.

Освѣнъ тия мотиви има и другъ важенъ, който не трѣба да мине тѣй. Той е г-да, че трѣбва да погледнемъ на въпроса и отъ патриотическа точка на зрѣние. Понеже ни е казано въ устава че съ растурианието на Обл. Събрание трѣбва да прѣстане да сѣществува и Пос. Комитетъ, то наша патриотическа длъжностъ е

да рѣшимъ въпросътъ въ тоя случай не за полза на Глав. Управителъ, но за полза на страната. Съ това ние ще запазимъ на населението едно право, когато е растурено Обл. Събрание да има поне единичното прѣдставително тѣло — Пост. Комитетъ, който да контролира дѣлата на правителството. Тия са сичкитѣ мотиви, г-да, които ме каратъ да мисля, че съ растурието на Камарата, Пост. Комит. не може да се счита за растуренъ.

Д-ръ Странски: Азъ съмъ въсхитенъ отъ говора на г. г. Юркова и Калатинова; не че защищаватъ правата на П. Комитетъ отъ патриотическа точка на зрение, но че гледатъ общо спрямо Областѣта. Ако днесъ се представя простий случай въ нашия политически животъ, — да има растуриение на Обл. Събрание, трѣбва да си въобразимъ, че тоя случай, единъ пхтъ станалъ прецедентъ, може да се повтѣря и въ бѣдѣще. Най-послѣ сички сме смъртни и Кръстевичъ сжщо. — Немамъ нищо противъ настоящия Главенъ Управителъ, нема защо да го осжждамъ, при сичко че относително растурието на камарата, можатъ да се кажатъ много нѣща, касателно начина по който е трѣбало да стане това растуриение. Но въпросътъ е, че той е човѣкъ както другитѣ, смъртенъ както другитѣ. — Не се знае кага дохожда смъртѣта. Така щото обстоятелствата не можатъ да се предвидятъ по нататѣкъ. Може да доде утрѣ Генералъ-Губернаторъ, който да бѣде много малко заинтересованъ съ бѣдѣщето на отечеството ни. Сега Постоянний Комитетъ, като едно тѣло, което още стои да говори въ името на населението, е длѣженъ да се занимае сериозно съ тоя въпросъ и да се произнесе по начинъ, който е въ интересъ на населението. Това го казвамъ, че не се отнася лично къмъ нѣкои членове отъ насъ, нито къмъ Главний Управителъ, но казвамъ да го направимъ прецедентъ, който може да остане подпора за бѣдѣщаго, за бѣдѣщия П. Комитетъ, който трѣбва да има предъ видъ какъ да защищава интереситѣ на населението и се грижи за страната. Растуренъ Пост. Комитетъ не може да се счита, главно отъ тая точка на зрение. Сѣки членъ трѣба да си даде всевъзможенъ трудъ да види причината да държи секога тая идея че растурието на Постоян. Комитетъ е невъзможно. Най основний членъ по сжществуването на постояненъ Комитетъ е чл. 10. Той предвижда какъ Обл. Сжбрание избира 10 душъ членове изъ помежду си и ги назначава за членове въ Пост. Ком. Фразата на френски е „elle nomme“. Обл. Събрание *назначава*; не се избиратъ членоветѣ на П. Ком., както депутатитѣ се избиратъ за представители. Обл. Събрание назначава 10 души да направи отъ себе си частъ за постоянна служба. Постоянний Комитетъ е постояненъ, учреждение такѣво, каквото му е дадено и има — *comité permanent*. Това което трѣба винаги да сжществува. Членъ 104, както и 105 опредѣляватъ какъ се съставя това тѣло, отъ колко членове и съ какви атрибуций. Ще спомена при това, на г-нъ Калатинова който е забравилъ чл. 107, което не спада въ дѣятелността на Обл. Събрание, е провѣрката на поправителнитѣ смѣтки. Тоя членъ собствено една алинея негова, опредѣля защо казва туй. Тая алинея е свързана съ друга, отъ сжщия членъ ако се не лѣжа, която казва, че Постоянний Комитетъ е едно учреждение въ Областѣта, има право да обвинява чиновници за престжления противъ публично нещо. Туй не предъ одного или другито, но предъ Обл. Събрание и то дава подѣ сжщъ. Това е, че му е дадено право на

контроль. Понеже Обл. Събрание заседава само два месеца въ годината и никакъ нѣма възможность да контролира и да се занимава съ подробности, — тая длъжность оставя на Постоянный Комитетъ като постоянно тѣло прѣз цѣла година, което има винаги службата да контролира. Вънъ отъ това има още членове които говорятъ въ полза на съществуването на П. Комитетъ. Като оставявамъ на страна сички членове които се отнасятъ до изработване правилници, които не могатъ да ставатъ освѣнъ съ съдѣйствието на П. Комитетъ и които кога се явяватъ нужни нито на правителството, нито на Глав. Управитель, нито на Пост. Комитетъ е извѣстно. Но да оставимъ туй на страна. Забѣлжете че има и други членове, които се отнасятъ до участието на Пост. Комитетъ въ нѣкои работи: да дава гласътъ си за опрощение на данѣци; за продаване на правителствени нѣща, назначени да правятъ частъ отъ областнитѣ мѣстности; да дава гласътъ си при назначение на съдии и други подобни. Тия са атрибуции които говорятъ въ полза за съществуването на Постоянный Комитетъ. Предъ видъ на това считамъ, че учреждението което носи название *Постояненъ Комитетъ*, учреждение опредѣлено отъ закона когато се съставлялъ съ важни атрибуции, почнало заедно съ почването и на другитѣ, предъ видъ на това считамъ, че сѣка идея, сека мисль на Пост. Комитетъ се растури съ растуриятието на камарата, е идея неосновна, мисль неосновна, е мнение погрѣшно. Ако Глав. Управитель мисли противното на това, което ние мислимъ сега, ако би пожелалъ да растури П. Комитетъ, немамъ нищо противъ това, стига да укаже на членовѣтъ отъ Орг. Уставъ които му даватъ това право. Азъ такива не зная. Ако ги има нека каже, нека растури Пост. Комитетъ, немамъ нищо противъ това. Но, повтарямъ да кажа, нѣма такива членове. Глав. Управитель, който да е, какъвто да е, той си е Главенъ Управитель Султановъ чиновникъ. Ние сме имали честта да бждемъ прѣдставители на населението отъ Обл. Събрание назначени ние трѣба да имаме винаги интереситѣ на Областта. Глав. Управитель е чиновникъ на Султана, който не може да бжде въ течението на работитѣ освѣнъ чрезъ своитѣ министри, отъ това излиза, че Главний Управитель трѣбва да бжде винаги въ добри отношения съ министритѣ; това доказва, че ние прѣдставителитѣ на населението секога да гледаме да имаме подозрѣние къмъ Главний Управитель, който и да е той. Отъ точка зрѣние на всичко това и което казаха г. г. Юрукъвъ и Калатиновъ бихъ желалъ П. Комитетъ да се произнесе, че не може да бжде рестуренъ отъ никого че Орг. Уставъ съ чл. 14, 56, 57 и други послѣдующи, които даватъ разни атрибуции и задължения на П. Комитетъ, говорятъ въ смисль, че това учреждение съвършено специално, отдѣлно отъ Обл. Събрание, учреждение, което има за цѣль да съществува винаги и постоянно, на което членовѣтъ като специални, се *назначаватъ* отъ Обл. Събрание, въ начало на сесията му и има мандатътъ си до началото на слѣдующата сесия.

Прѣдсѣд. Кесяковъ: Като нѣма кой другъ да земе думата, преди да поставя на гласуване резолюцията, която Пост. Комитетъ трѣба да земе въ полза на съществуването си, искамъ да прибавя къмъ мотивитѣ още и друго. Настоящия случай е преди 2 месеца до сесията, въ тоя срокъ може да се почувствува нужда за отваряние на кредити за други работи за които трѣбва П. Комитетъ, да си даде мѣстното. Но да приемемъ, че въ тоя срокъ нема да се яви тая нужда

та съ растуриението на камарата да приемемъ че се растури и Пост. Комитетъ. Но тука трѣбва да се гледа принципътъ. Да предположимъ, че Обл. Събрание се събира и слѣдъ два мѣсеца се растури. Ако приемемъ, че може съ растуриението на Събранието да се растури и Пост. Комитетъ то той не може да се избира въ извънредна, а трѣба да чака друга обикновена сесия, тогава остава самъ Главний Управителъ съ своитѣ подчинени чиновници да управлява толкова време страната. Възможно ли е това? Не е възможно. Може ли правителството само да извършва толкова служби, които Постоянний Комитетъ ги има задължителни. Сега ако времето е близко до отварянието на Обл. Събрание, се може да има случаи сесията на Обл. Събрание въ които се изисква мнѣнието на Постоян. Комитетъ. Инакъ трѣбало би да сравнимъ областта на турски вилаетъ. Наистина Глав. Управителъ сега може да е патриотъ, той е българинъ най послѣ, но кой може да гарантира, че настоящий може да бѣде за сѣкога тъй и съ чувства неизмѣнени. За това като подкрепямъ съ драгостъ защитата на Пост. Комитетъ отъ моитѣ събратие, ще кажа, че въ такъвъ случай ще докажемъ на населението, че ние наистина сме въ правото си да отблъснемъ растуриението на Постоянний Комитетъ.

Д-ръ Странски: Азъ казахъ, че П. Комитетъ считамъ учреждение отъ Обл. Събрание. Ако г. Глав. Управителъ има друго убеждение и мисли, че има членове въ О. Уставъ съ които да подкрепи това си убеждение, когато ще ни ги съобщимъ ще разискваме. Предварително обаче не можемъ да разискваме за отблъскване растуриението на П. Комитетъ, защото това не е станало официално и незнаемъ на кои членове може да стане, та не можемъ слѣдователно да разискваме. Не можемъ да разискваме на въображаеми нѣща.

Юрковъ: Ние имаме мандатъ отъ Обл. Събрание. Наше убеждение е да слѣдваме заседанията си до откриваието на Обл. Събрание, нему трѣба да дадемъ рапортътъ за деятелността си. Ако ние рѣшимъ да развалимъ П. Комитетъ по желанието на Глав. Управителъ, бѣдущитѣ депутати въ Обл. Събрание ще ни питатъ кой ви заповѣда тъй да постѣпите тогава — тогава не можемъ да дадемъ отговоръ на тоя въпросъ. Така щото ние разискваме и ще дадемъ край на разискванията, че П. Комитетъ трѣба да продължава заседанията си. Нѣма предъ насъ въпросъ: да се растуримъ. Ако Глав. Управителъ доде съ такива възрѣния, тогава можемъ да разискваме.

Д-ръ Дагоровъ: Относително до съществуването или не на П. Комитетъ, говорившитѣ г-да доста обстоятелствено разискваха въпросътъ отъ легална точка на зрение, основание на основния на законъ. Мене не остава слѣдъ това освѣнъ да се съгласа напълно съ възгледовете изказани отъ тяхъ. До колкото разбрахъ г. прѣдсѣдателъ говори относително до случая за растуриението на П. Комитетъ съ приказъ, ние обаче като поддържаме едно, трѣба да го поддържаме. Впрочемъ, мисля, тоя въпросъ е преждевремененъ, който ще се разисква когато стане растуриението съ приказъ. Ако за жалостъ стане растуриението на Обл. Събрание, колкото за растуриението на П. Комитетъ ще кажа, че ние като еманация отъ Областното Събрание, което днесъ не съществува, за да отбегнемъ отговорността, както и г. Юрковъ каза, която може да ни се належи отъ бѣдущето събрание, за нашата лека така да кажа и необмислена постѣпка, ако се съгласимъ съ растуриението на

П. Комитетъ, постъпка, казвамъ, която ще бжде достоосждителна отъ бждщето пр-дставителство и ние ще бждемъ отговорни предъ нашитъ потомци — не трѣба да оставимъ на основание на 89 чл. Глав. Управителъ, така да кажа, да диктатурествува, цѣли 2 мѣсеца, тии два мѣсеца не сж малко нѣщо, става случай, че Глав. Управителъ, който и да е тоя, който има задня мисжль, може да предаде интереситъ на областта на Султана, интиреси икупени съ толкова жхртви. За това подобенъ прецедентъ не трѣба да излиза отъ средата на П. Комитетъ и днесъ вѣрвамъ ще се земе еднодушно рѣшение, по принципъ, основающе се на легална почва, да спасимъ туй законодателно тело, да не даваме подобенъ прецедентъ лошъ за бждщето на нашата област. Дѣйствително О. Уставъ дава право на Глав. Управителъ да растура Обл. Събрание — той има това право. Сега отъ парламентарна точка на зрение кога трѣбаше да го растури, дали когато е свикано, дали когато влезе съ него въ стхжкновение за нѣкои въпроси, отъ тая точка на зрение нѣма да говора; но само като казвамъ, че съществува вече такъвъ скжрбенъ прецедентъ по неща, които можатъ да се случаватъ и въ бждще, растуриянето на камарата е опасно не толко, че е станало, но че е по заповедъ отъ страна на Султана, съ когото не трѣба въ секо отношение да имаме свѣрски, за това поне на туй законодателно тело П. Комитетъ — да съхранимъ съществуванието, да може да съдействува и освѣтлява населението, въ случай че се окажатъ нѣкои гибелни слѣдствия за интереситъ на нашата областъ.

Д-ръ Странски: Г. Дагоровъ каза, че „П. Комитетъ е *еманация* на Обласното Събрание“. Това го нѣма въ О. У., това го въображаваме ние. Ние сме *назначени* отъ Обл. Събрание, както говори 10 чл. на О. Уставъ. Думата *еманация* е само синонимъ съ думата *назначение*.

Д-ръ Калатиновъ: И азъ това сжщото искахъ да забѣлѣжа. П. Комитетъ действува като еманация на Обл. Събрание само по въпроси които му се препращатъ за разрѣшавание отъ Обл. Събрание. Това се ясно види отъ 107 чл. на Ор. Уставъ.

Д-ръ Дагоровъ: Приемамъ тая забѣлежка, може да стане поправка въ протокола.

Прѣдсѣдателъ: Турымъ на гласувание поставеното мнение отъ г. Юрукова, че П. Комитетъ не може да се счита растуренъ вслѣдствие растуриянето на камарата.

Д-ръ Странски: Не така, не, трѣба да се формулира прѣдложението тѣй:

П. Комитетъ предъ видъ на членовете 10, 104, 105 и послѣдующитъ отъ О. Уставъ, отъ които членове излиза, че той е учреждение съвършено специално отъ онова на Обл. Събрание; като има още предъ видъ, споредъ сжщитъ членове, че П. Комитетъ има мандатъ специаленъ и особенъ отъ оня на Обл. Събрание, отъ една до друга сессия, — счита съществуванието си отделно отъ камарата, слѣдователно растуриянето на камарата съ приказа отъ 27 Августа т. г. № . . не се коснува до П. Комитетъ.

Прѣдсѣдателъ: Турымъ на гласувание това прѣдложение и моля които сж за него да дигнатъ ржка. (Приема се единодушно).

Прѣдсѣдателъ: Завчера г-нъ Д-ръ Странски възрази върху писмото № . . . съ което г. Глав. Управителъ растура Обл. Събрание. Турымъ на разисквание

въпросът и желая П. Комитетъ да се произнесе какъвъ отговоръ трѣба да се даде на Глав. Управителъ слѣдствие на това П. Комитетъ трѣба да се произнесе да остави писмото за свѣдѣние или да отговори като счита станалото растуриание на Обл. Събрание, при всичко, че Глав. Управителъ има такова право, е произведено не формално, насилствено, тъй като 1. Обл. Събрание не съществува, за да може да се растури, то трѣба да е събрано. После въ приказа не казва, че се дига мандатътъ на депутатитѣ, които съставятъ Обл. Събрание, но казва, че растурия Обл. Събрание. Слѣдователно безъ да има събрание на депутатитѣ, не може да се каже, че се растурия, слѣдователно тоя мотивъ е пресилень. Глав. Управителъ може да упражни своето право и сега, но слѣдъ като свика депутатитѣ на извънредна сесия или редовна. Така щото мотивътъ въ приказа е пресилень.

Второ. Въ приказа има мотивъ, че въ изборитѣ лани станали злоупотребления. Незная какъ може да се употреби такъва дума отъ Глав. Управителъ като той сѣдѣщъ беше оня сѣдѣщъ глав. администраторъ, като главенъ секретаръ, който имаше сила да спре секо влияние въ изборитѣ отъ страна на чиновницитѣ, които бежа нему подчинени. Той ако имаше добрата воля да спре това, можеше да предпише, ако съ това не сполучеше, можеше да заяви на своя началникъ или на надлежното сѣдилище. Безъ да е направилъ това, сега да иде да казва, че станъли злоупотребления, е укоръ на самото него. Но сѣки е свободенъ за себе си да приписва каквито ще хвалби или укори, обаче самата дума *злоупотребление* е турната безумство. При това какъ може да стане такъва дума, когато сѣчки избори се проверяватъ отъ Върховното сѣдилище; сѣчки контестации се представятъ тамъ. Значи тукъ се укорява и Върх. Сѣдъ, тело, на което всеки гражданинъ треба да се подчинява, даже, когато го осѣди на смъртъ. Гражданскитѣ процеси отъ Върх. сѣдилище сѣ безапелни, нито самиятъ Султанъ е въ състояние да унищожи или измени едно решение касателно углавни рѣшения, то е друго, тамъ Султанътъ може да се помоли за милость. Така щото думата *злоупотребление* въ приказа е безумство. П. Комитетъ трѣба да обърне вниманието на Глав. Управителъ за това изражение.

Послѣ Глав. Управителъ тукъ (въ приказа) гласи: „като мислимъ, че, както е известно на сѣчки, такивато представители, на които изборътъ не е билъ извършенъ по желанието на населението, не ще полагатъ потребнитѣ грижи и прилежания за разглежданието и извършването на възложенитѣ имъ дѣла въ полза на доброто управление на областта, нѣщо, което така сѣщо е дало причина на много думи и критики между населението“. Съ тая фраза Глав. Управителъ хвърля укоръ на сѣчки представители въ Обласното Събрание. Това косвенно той иска представители, които да се грижатъ за интереситѣ на областта, че до сега тѣ не сѣ имали присърце тия интереси! Това мисля е укоръ за секи който беше депутатъ. Не мога да си представя да ли може да е имало нѣкой такъвъ, да ли може да е говорилъ нѣкой противъ съвестта си. Така щото и тоя § е твърде неуместенъ и докачителенъ даже на представителитѣ до сега.

За сѣчко това моля П. Комитетъ да рѣши да ли да се отговори на това писмо и какъ.

Д-ръ Калатиновъ: До колкото помна, въ миналото засѣдание, когато г. Странски говори за растуриането на Обл. Събрание, не сп мена нищо за разглѣж-

данието на приказа. Той като възразяваше на думитѣ на г. Юрукова, спомена мимоходомъ за приказа. Сега незнай отъ де на де на средата излиза въпросътъ за разгълждане на приказа. Такова предложение нѣмаше завчера, слѣдователно и днесъ не може да стане разискване върху приказътъ, докль не стане предложение за това.

Прѣдсѣд.: Имамъ честь да кажа на г. Калатинова, че завчера се чете писмото на Глав. Управитель съ което бѣше пратенъ приказътъ за растуриянието на камарата. Г. Д-ръ Странски говори противъ растуриянието на камарата, което станало насилствено. Прѣдложение не е имало, но днесъ стои тукъ писмото върху което не е дадена резолюция: да остане за свѣденіе или ще се отговори нѣщо по него. Това е моя длъжностъ да тура на разискване него писмо, защото безъ знанието на П. Комитетъ не мога нищо да направя. Слѣдователно като турямъ на разискване писмото, азъ указахъ на точкитѣ по които може да се разисква главно, остана на П. Комитетъ да се произнесе.

Д. Юруковъ: Относително да ли да се разисква въпросътъ отъ Д-ра Странски подигнатъ, може да се разисква, толко повече че г. прѣдсѣдатель го подига, той като членъ има това право. Относително дали да отговоримъ на Главния Управитель и това не е нищо. Той явява на Комитета за едно важно събитие въ областта, такива писма много пжти оставатъ безъ слѣдствие, па ако щемъ и отговаряме. Нъ тукъ е въпросътъ: можемъ ли ние да критикуваме дѣлата на Глав. Управитель? Г. Прѣдсѣдатель указа някои точки да се успорятъ мотивитѣ въ приказа. Ние трѣба да знаемъ, че има права частни и публични; въ публичнитѣ влизатъ: административно и наказателно. Въ наказателното право се предоставя изключително оценение на държавния глава: да прости наказуемия, убиенца. Султанътъ има това изключително право, безъ да може нѣкой да го критикува. Спор. 89 чл. Султана може да разваля Областното Събрание, изключително по своитѣ взглядове. Право или криво мислилъ, не може нѣкой да го критикува. Това спорѣдъ мене въ една конституционна страна не може да се критикува отъ никое учреждение. Народътъ е свободенъ въ това отношение: той въ митинги, чрезъ вѣстници може да осжда една отъ тоя родъ мѣрки. Но П. Комитетъ не може. Ако вземемъ да разглѣдаме мандатътъ на П. Комитетъ, той се разделя на два: законодателенъ, който спира до една степенъ съ развалянието на П. Комитетъ, и мандатъ въ чисто административни дѣла да помага на правителството. Слѣдователно слѣдъ растуриянието на Обл. Събрание, П. Комитетъ не може да се занимава да критикува Главния Управитель съ това би нарушилъ правата на управителя и докачение е това да се разисква отъ П. Комитетъ да ли приказътъ на Главния Управитель е съ законни или не мотиви. Тия мотиви можатъ да се разискватъ въ митинги, въ вѣстници, можатъ даже да се разискватъ въ Областното Събрание когато то се събере, но не въ П. Комитетъ, растуриянието е изключително право на Глав. Управитель, който иска съгласието на Султана. Тѣ оцѣняватъ причинитѣ. За това П. Комитетъ трѣба да възгечтиса отъ тоя въпросъ и да остави писмото за свѣденіе.

Д-ръ Странски: Ще подкрепа г. Юрукова въ мнението му да остана писмото за свѣденіе. Но струва ми се, че П. Комитетъ като се назначи отъ Обл. Събрание, което се растури, негова длъжностъ е да искаже мнението си върху това събитие,

както го нарече г. Юруковъ, да приложи и мнение въ рапорта си къмъ Обл. Събрание, безъ даже да отговаря на Главния Управителъ. Това го казвамъ, защото на Обласното Събрание предлежи да разисква върху тоя въпросъ ако намѣри приказътъ законенъ или не. Споредъ мене това писмо не е въ интересъ на страната. То е писмо което свързва правата на населението. Не отказвамъ правото на Глав. Управителъ, който и да е той, да растурия Обл. Събрание. Но се вирамъ и въ мотивитѣ, човѣкъ когато дава мотиви, дава каквито намери за нужно, силни или слаби, добри или лоши. Ние нѣма да разискваме тѣхъ: доста е, че неговий началникъ, Султанътъ, ги удобрява и издава ираде. Азъ по тоя случай ако има да съжалявамъ, то е, че настоящий Главенъ Управителъ, който има чиста българска кръвъ, е създаде такъвъ прецедентъ въ областта, който въ бъдеще, ако бъде осъдена областта да съществува много време така, може да се повтори и по начинъ по вредителенъ може би отколкото тоя. Това е най главното нѣщо, което е погрешно отъ страна на Главния Управителъ. Той издава приказътъ си не въ обикновена форма, приета отъ парламентарния животъ. Формалността може да бъде именно: единъ монархъ или държавенъ глава, какъвто е нашия Глав. Управителъ, има право да растурия камарата, Обл. Събрание или парламентътъ тогава когато заседава. Само тогава съществува прѣдставителното народно тѣло. Щомъ не заседава то, членоветѣ му сж само депутати. Ако въ приказа бе казано, че се унищожава мандатътъ на депутатитѣ, азъ нѣмаше нищо да кажа. Понеже въ приказа казва, че се растурия Обл. Събрание, което го нѣмаше, то струва ми се не е станало растуриянето по обикновенната формалностъ. Тоя прочее приказъ превишава буквата на О. Уставъ. Бъдещето е неизвестно, може да се намѣри другъ Глав. Управителъ, който да растури камарата не отъ добри желання, каквито настоящий туря за предлогъ, но по свои собствени каприции. За това казвамъ, че трѣба, ако не друго П. Комитетъ да помене въ рапорта си тоя случай, съ желание да се не повтаря за напредъ такъвъ опасенъ прецедентъ. Остава на Обл. Събрание да направи съ нашата препорѣка щото ще.

Юруковъ: Да си кажа правичката, по тоя въпросъ при всичко, че дълго време съмъ на таково мнение както и г. Странски, отъ правото обаче Главния Управителъ да растурия камарата, отъ практиката въ други парламентарни страни, отъ чл. 86 и 89 на Органическия Уставъ, неможе да се каже точно това, което каза г. Странски. Депутатитѣ съставляватъ Обласното Събрание, тѣ сж депутати и въ кѣшитѣ си. Събиратъ се въ Пловдивъ прѣзъ два мѣсеца. Това неще да каже, ча само тогава Обл. Събрание съществува, то тогава само функционира. Слѣдователно Главния Управителъ може да го развали и въ отсъствието му. Причинитѣ за това могатъ да бъдатъ отъ общи и частни, частни сж когато събранието функционира и станатъ нѣкои инциденти, които правителството не приема. Има и причини общи: началникътъ на държавата може да развали камарата подиръ като види и оцѣни неговитѣ работи. Споредъ мене сега за сега въобще може да се скърби, че се разваля, то е прецедентъ, който не вѣрвамъ да е въ полза на областта. По добръ беше да не става туй нещо. Султанътъ, много по добре е за областта да не се бърка въ нашитѣ работи. Но юридически земенъ въпросътъ, не мога да намера вина на Глав. Управителъ. Ако П. Комитетъ земе прѣдъ видъ мене

нието на г. Странски, може, но според мене това да стане когато се пише рапортът на комитета, тогава може да се разисква и види какво да се каже въ рапорта, но още сега не намирамъ за пуждно.

Д-ръ Странски: Не настоявамъ непременно днесъ да земе такава рѣшеніе. Сега не казвамъ въ каква смисълъ може да се пише въ рапорта. Съгласенъ съмъ, че Глав. Управителъ има право отъ юридическа точка на зрѣние. Но отъ парламентарната история зная, че не е станало растуриание на камарата въ нормално положение на страната, освенъ когато държавний глава иска да направи *супр д'ѣtat*. Азъ не вѣрвамъ, че Главния Управителъ иска да направи последното. Но тъкмо, че такъвъ случай става, когато държавний глава гледа да направи *супр д'ѣtat*, държавенъ превратъ, П. Комитетъ нѣма да направи освѣнъ патриотически актъ, ако земе едно рѣшеніе. Ако щете това рѣшеніе да остане само въ протоколитъ записано, ако искатъ да остане да се разисква при съставянието на рапорта, но трѣба днесъ да се рѣши, за да се помене тогава.

Прѣдсѣд.: Тѣй щото г. Странски се съгласява съ г. Юрукова, че при разискванието на рапорта, може П. Комитетъ да каже или не нѣщо въ рапорта си.

Д-ръ Жечевъ: Чини ми се, че г. прѣдсѣд. не схвана добре въпросътъ. Азъ до колкото разбрахъ, г. Странски не се съгласява съ мнението на г. Юрукова. Азъ искамъ да говоря относително това, което говори г. Юруковъ, че негова милостъ разбира, събранието може да се растури било то събрано или не. Г-нъ Странски поддържа противното. Той критикува начинъ на закриваніето, т. е. че трѣбаше да бѣде свикано Обл. Събрание. Азъ до колкото съмъ челъ историтѣ за растуриание на камара, не съмъ срещалъ начинътъ, по който се растури нашето Обл. Събрание. И азъ само тогава ще гласувамъ за прѣдложението на г. Странски, ако настоява на думитъ които напредъ исказа, т. е. да се каже, че растурианіето стана не формално. Ако въ приказа се казваше, че се отнема мандатътъ на депутатитѣ, тогава разбирамъ, а безъ да сж свикани тѣ, не разбирамъ какъ може да се каже, че събранието се растури.

Прѣдсѣд.: Да, това ще се земе прѣдъ видъ.

Юруковъ: Азъ моля г. Жечева, както и почитаемия Комитетъ, да не приема такъво прѣдложение. Формално или не станалъ приказътъ ние не сме рѣшили. Само казваме да се разисква относително распуцанието, а не относително формалността. Да критикуваме Глав. Управителъ ще бѣде за смѣхъ може би ако Глав. Управителъ направи незаконна постѣпка спрямо насъ, тогава не може да се направи като земе тоя да ни противопоставя постѣпки които отъ тая точка на зрѣние това казвамъ отъ мое чисто убеждение, за сега не трѣбва това. Ще бѣде въ вреда на насъ сами, отъ колкото за самия Глав. Управителъ.

Прѣдсѣд.: Настоява ли г. Жечевъ на прѣдложението си?

Д-ръ Калатиновъ: Тѣкмо това щехъ да кажа, което и г. Юруковъ. Ако правимъ такива прѣдложения, значи още сега прѣдрѣшаваме въпросътъ че е станало неформалностъ, та и нѣма значение въ такъвъ случай отлаганието на въпроса. Тукъ е главно да се отложи разискванието. За това напълно поддържамъ г-на Юрукова.

Д-ръ Жечевъ: Когато говорихъ, азъ разумевахъ, че П. Комитетъ въ рапорта си ще предаде тоя въпросъ на събранието като не може никакъ да не спомене за тоя

актъ. Поне тъй разбирахъ. Азъ никакъ не разбирамъ, че трѣбало да се отложи самия въпросъ, ако е да се отложи въпросътъ и се разисква когато се разисква рапортътъ, тогава азъ се съгласявамъ.

Д-ръ Дагоровъ: Бихъ желалъ да зная въ каква смисълъ се взе рѣшението, че бѣхъ вънъ.

Д-ръ Странски: Да ли трѣба да се спомене или не въ рапорта туй ще се рѣши когато приготвиме рапортътъ. Но тогава да се помене, че настоящий управителъ като чистъ българинъ нетребаме да създава прецедентъ какъвто е тоя растуриянието на Обл. Събрание. Тоя прецедентъ, както е неизвѣстно какъвъ ще бѣде въ бѣдѣ Главния Управителъ, П. Комитетъ желае да се не повтаря, правата на Обл. Събрание и интереситѣ на населението изискватъ щото растуриянието да станеше, когато то е свикано, та въ негово присѣствие да го растури, а не иначе.

Сега това нещо да ли трѣба да се тури въ рапорта и какъ, или не, остава на П. Комитетъ да се произнесе когато разисква за рапорта.

Прѣдсѣд.: Ще каже предлагате да остане мнението ви за разискване при съставянето на рапорта?

Д-ръ Странски: Да. Формолирамъ тъй предложението си: съ приказа си № 52 отъ 27 Августъ, г. Глав. Управителъ растурия Обл. Събрание на Источна Румелия. Въ интересъ на страната беше той да не създава такъвъ единъ прецедентъ, предъ видъ на неизвѣстността какъвъ Генералъ Губернаторъ ще доде въ бѣдѣ, ако нашата областъ бѣде осждена, да съществува още въ условията въ които е поставена сега. Споредъ мнението на П. Комитетъ въ интересъ на страната щеше да бѣде, ако поне Глав. Управителъ съобразеше тоя си приказъ съ буквата на Органическия Уставъ, т. е ако растуриянието произведеше следъ свикването на камарата въ извъредна или въ обикновена сессия. Предъ видъ на тая погрѣшка на Глав. Управителъ, предъ видъ на това, че такива работи не секога биватъ въ полза на населението, П. Комитетъ изражава желание щото занапрѣдъ да се избегватъ подобни държавни актове.

Съобщение № 578 отъ Дир. на Общ. Сгради и пр. Съ което дава свѣдѣние по дѣлото на предприемача на работитѣ по преправянето пъкъ № 7 Казанлъкъ—Кара-Дере Г. Димитровъ които свѣдения му ся искаха съ писмото ни отъ 7-ий Августъ т. г. № 556.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че спорѣдъ него работата е сплетена и незнае да ли трѣбва да се върва Дир. или трѣбва да се земе въ внимание прозбата на просителътъ. Просителътъ казва че е изработилъ 2 километра, а въ съобщението се казва че не е изработилъ. Така щото излиза недоразумение и противоречие и въ двѣтѣ страни. Има още и това, че въ писмото на Дирек. се говори, че предприемачътъ трѣбвало спорѣдъ искуството на строенето да постигне тъй или иначе. Нии знаемъ че нашитѣ предприемачи малко разбиратъ отъ това искуство, а очакватъ отъ управлението да ги учи. Директора самъ признава, че инженерина се е показалъ немарливъ, не само че не е давалъ нуждитѣ заповѣди, но още е занемарилъ съвършенно работата си. Ако предприемачътъ бѣше малко шарлатанинъ можеше да направи всичко и да се свърши. Обаче той е очаквалъ да дойде ин-

жинерина да му покаже какъ и какво да прави. Отъ тука се вижда, че той (предприемачътъ) не е искалъ да злоупотрѣбява. Отъ самото писмо на Дир. се вижда че предприемача не е кривъ, ако не се е изпълнилъ кондракта, но е криво управлението. Въ всѣки случай не ще бѣде злѣ, ако Пост. Комитетъ приеме да се помози Дир. да назначи, чрѣзъ Част. Съвѣтъ една коммисия, която да отиде на мѣстото, да изучи работата и ако види, че предприемача е изпълнилъ своитѣ задължения да му се заплати дължимата сума.

Г-нъ Д-ръ Дагоровъ забѣлжва, че, спорѣдъ обясненията на Директора и спорѣдъ прошениято, Пост. Комитетъ трѣбва да обмисли добръ тая работа, защото предприемачътъ не е изпълнилъ контракта въ всичкитѣ му подробности, а именно въ полаганието на камънитѣ за шосето, а въ сжщо врѣме Дир. признава, че тая грѣшка е станала по немарението на чиновника. Послѣ въ единъ членъ отъ обясненията се казва, че оня предприемачъ който сключава контрактъ за нѣкаква работа, той извършва тая работа подъ надзора на специалистъ, по оная работа за която е сключенъ контракта. Това е турено въ обясненията само за това, за да може Правителството отъ една страна да глѣда работа и отъ друга да не ставатъ грѣшки отъ предприемачътъ. Сега при стоварянието на камънитѣ е станало грѣшка отъ предприемача и той е принуденъ да ги преносва отъ едно мѣсто на друго, отъ дѣто ще послѣдва загуба за предприемача. Тая грѣшка въ преносянието е станала отъ немарението на чиновника, поставенъ да надзирава работата. Затова съмъ противъ съставянието на коммисия и моля г-нъ Странски да оттегли предложението си. Защото съ назначението на коммисия ще пристане работата на пѣтя, а отъ друга страна направената частъ отъ него (пѣтя) ще пострада, понеже хората ще почнатъ да минуватъ по него, при всичко че цилиндрътъ не е миналъ по тая частъ. Тоя сжщи човѣкъ — предприемача — ми говори да се даде по-скоро край на работата. Въ случай че не се даде ще се опрости съвършенно направеното шосе. Затова мисля тѣй или иначе, Пост. Комитетъ да се произнесе тока, щото нито предприемачътъ, нито дирекц. да страдатъ. Права прѣдложение Пост. Комитетъ окончателно да се произнесе въ днешното си засѣдание, а не да се назначава коммисия.

Г-нъ Д. Юруковъ не разбира каква е нуждата да се земе рѣшение за назначаванието на една коммисия. Ний вѣрваме на едно частно лице, а на единъ Директоръ на когото плащаме не даваме вѣра. Работата е такава, че трѣбва да се рѣши отъ сждилището, ако предприемачътъ се осжди, тогава може да се оплате и П. Комитетъ може да земе друго рѣшение. Защото може би предприемачътъ да нѣма право. Чрѣзъ сждилището ще се докаже, кой е правъ, кой е кривъ. Мисли въ отговорътъ на Дир. да се казва това, че предприемачътъ трѣбва да тегли Дир. на надлѣжното мѣсто за да се рѣши работата.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че когато говорихъ по напредъ имахъ предъ видъ само земнитѣ работи, а не и доставянието на камънитѣ. Възможно и трѣбва предприемача да знае всичкитѣ работи на предприятието си, обаче отъ практическа точка зрѣние знаемъ, че предприемачитѣ незнаятъ: контракта казва, че камънитѣ трѣбва да се поставятъ на едикой си мѣста. Тия мѣста трѣбва да покаже инжинерина, послѣдний не отива да направи това. Въ всѣки случай камъ-

нитѣ били стоварени на нѣкой мѣста, сега не разбирамъ защо ще се пренасятъ. Отъ тукъ се вижда, че и двѣтъ страни не сж изпълнили контракта. Това за камънитѣ.

Колкото за други въпросъ, Директора претендира, че всичката работа трѣбвало да се свърши, въ срока опредѣленъ отъ контракта. При това казва, че предприемача не изработилъ два километра, когато отъ друга страна предприемача казва, че е изработилъ. Отъ това произлизатъ разни главоболия че освѣнъ дѣто не е платено на предприемача, но още му задържатъ и други пари. Последний е „предприемачъ“ за преносванието на пощата въ Областѣта, отъ която му е задържанъ залога. Ето защо казвамъ, че трѣбва да се назначи една комиссия. Кассателно до камънитѣ да се каже, че ще бѣде съвсѣмъ несправедливо да се пресилва предприемача за размѣстванието имъ, тъй като отъ самия рапортъ на г-нъ Дир. се вижда, че тая грѣшка е произлегла отъ немарливостѣта на инджинерина да се заинтересува за дѣлото и да покаже на предприемача, гдѣ именно да се стоварятъ реченитѣ камъни и какво трѣбва да бѣде тѣхното качество.

Приема се прѣдложението на г-нъ Д-ръ Странски съ послѣдната поправка. Г-нъ Прѣдсѣд. казва че на днев. редъ идатъ постъпившитѣ прошения.

Г-нъ Д-ръ Странски мисли, че има нѣкой въпроси, които Пост. Комитетъ не ще направи злѣ да се занимае, и да се оставятъ прошенията, ако ни позволитъ азъ ще подигна другъ въпросъ.

Приема се да се оставатъ прошенията.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че преди нѣколко врѣме бѣше се внеслъ въ П. Комитетъ въпросъ за предлаганieto на мѣрките и тѣглилките, заедно съ едно прѣдложение за отлаганieto му не помня до кое врѣме. Какво е направилъ и рѣшилъ П. Комитетъ по тоя въпросъ незная. Мислехъ, че той се е произнеслъ за суспендиранieto на закона. Обаче вчера прочетохъ въ единъ вѣстникъ, че Комитетъ билъ рѣшилъ да се приложи отъ 1 Септемврий т. г.

Г-нъ Прѣдсѣд. забѣлѣжава, че за освѣтление на г-нъ Д-ръ Странски ще се прочете писмото което е писано по тоя въпросъ.

Г-нъ Д-ръ Странски (Слѣдъ прочитанieto на писмото) казва, че какво рѣшение и да има по тоя въпросъ, ний се намирами днесъ въ такива обстоятелства, които законодателнитѣ власти не сж могли да се представатъ, че населението ще се намѣри въ такова трудно положение въ каквото е сега. Когато пролѣтъта обѣщаваше голѣмо изобилие, сега на хармана излиза съвсѣмъ друго, че плодородието е срѣдно, даже и по-малко. Вънъ отъ това цѣнитѣ на житото сж достигнали до такава мизерность, щото земледѣлцитѣ неможатъ да искаратъ нужднитѣ си разности, а при това нѣма и много купувачи на жито. По тоя начинъ най-главний поминѣкъ на Областѣта се прекратява. А пакъ отъ друга страна П. Комитетъ не е да не знае, че у насъ не съществуватъ други работи, или съществуватъ до толкова, до колкото земледѣлческата индустрия е развита. Щомъ като тая индустрия не е развита, или пакъ захване да пада отъ день на день отъ развитието ѝ до сега то съ нея падатъ и другитѣ работи. Така щото населението като е принудено да мисли кога да продаде своитѣ произведения, отъ друга страна е принудено да плаща данѣкъ, а върху всичко това дохожда приспособлението на закона за мѣрките и

тѣглилките. Огъ всичките сѣществующи у насъ съсловия бакалското и кръчмарското сѣ най-голѣми, а при това икономическо положение на страната и при прилаганieto на закона за мѣрките и тѣглилките, едва ли и тия двѣ съсловия не сѣ на распадания. Незная дали II. Комитетъ има извѣстие за мѣрките и тѣглилките, — това не е достигнало до II. Комитетъ — но слушамъ че най-малките бакали и кръчмари длѣжни били да дадатъ за тѣхното купуване по 5 лири турски. Като изключимъ бакалитѣ и кръчмаритѣ въ голѣмитѣ градове, можемъ положително да кажемъ, че капиталътъ на тия хора едва ли може да бѣде двоенъ отъ това което имъ се иска. Щомъ като се приложи законъ и купатъ мѣрките нѣма да имъ остане капиталъ. II. Комитетъ нѣмаше да земе това съображение за отсрочване, ако обстоятелствата които казахъ, по-горѣ не се испречиха отпредъ. За тия обстоятелства, моля II. Комитетъ да земе решение за отсрочване, при всичко че колкото и да е голѣма отговорността за отлагание; но тя значително се намалява, щомъ като отлаганieto става въ такива трудни за населението врѣмена. Азъ зная, че Пост. Комитетъ не може да суспендира единъ законъ, не като се има предъ видъ обстоятелството че тоя законъ по причини неизвѣстни на II. Комитетъ не приложенъ когато е трѣбвало, както и той гласи, като се има предъ видъ, че единъ законъ само тогава може да се приложи, когато е добръ разбранъ и нѣма никаква тягостъ за населението, то на мнѣние съмъ, че Пост. Комитетъ може да пише на г-на Гл. Управителъ, че той (Комитетъ.) ще погледне съ особено удоволствие на едно рѣшение на правителството за отлагание приспособлението на тоя законъ, до когато Обл. Събрание въ идущата си редовна сесия, сезирано, по тоя предметъ се произнесе въ една или друга смисълъ. (Приема се).

Г-нъ Д-ръ Жечевъ казва, че преди нѣколко дни когато бѣхъ въ Котелъ, тамошното население ме задължи да дѣйствувамъ за по-скорошното рѣшение на въпроса за унищожение на митата. Както знаете почти въ цѣлата Котленската Околия населението се занимава съ изработване на шаеци които ся продаватъ повече въ България. Изъ цѣлата околия излизатъ около 5,000 чепкена, които по тия врѣмена се приносатъ за продавъ въ България. Хората по причина на митото, което се зема сега, пакъ отъ друга страна като знаятъ, че въпросътъ за митата ще се рѣши, не сѣ прекарвали стоката си а отъ това страдатъ интереситѣ имъ. Затова азъ права прѣдложение да се препорѣчи на правителството да побърза да се рѣши въпроса въ 15 дневенъ срокъ, защото интереситѣ на населението ще пострадатъ.

Г-нъ Д-ръ Странски е противъ прѣдложението на г-нъ Д-ръ Жечевъ. Въ рѣшаванieto такива въпроси между двѣ държави, не може да се дава срокъ на правителствата. Нашето Правителство е пратило двама делегати въ София за рѣшението на тоя въпросъ, и сега може да имъ е извѣстно че ако не свършатъ да се върнатъ. Въ всѣки случай би било желателно г-нъ Жечевъ да не прѣдлага срокъ. Права прѣдложение да се пише на Правителството, че Пост. Комитетъ като има предъ видъ рѣшенията си, относително тоя въпросъ, и отъ друга страна испращанieto на делегати въ София за урежданieto му, моли Правителството да положи всичките усилия за да се ускори часъ по-скоро окончателното рѣшение на въпросътъ въ полза и съобразно съ интереситѣ на Областѣта.

Приема се прѣдложението на г-нъ Д-ръ Странски.

Г-нъ Д-ръ Калатиновъ иска 7 дни отпускъ отъ утрѣ. Дава му се тоя отпускъ.

Прошение № . . . отъ Налбатларската Община (Сливенска Околия), съ което моли Комитета да ѝ даде волна помощъ за съграждане на черквата ѝ.

Остава да даде кой какво обича

Засѣданието се затваря въ 5 часа.

Прѣдсѣдатель: **Т. Кесяковъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Дагоровъ**

Членъ-Секретаръ: **Беневъ.**

Секретаръ: **Ив. А. Шандаровъ.**
